

רצחה לצאת ולשאול בשביילו, מושום בך קבורהה בפרשת דרכיהם, וסוד הדבר הרי באנו ונתקbaar, זה בגליו וזה בנסתה. ובא וראה, ששנינו, דמעות רבות שפכה אותה לאה האזקה כדי להיות חלקו של יעקב ולא של אותו עשו הרשות. והינו מה ששנינו, כל אדם ששופך דמעות לפני הקדוש ברוך הוא, אף על גב שנגנו עליו ענש - הוא יקרע, ולא יוכל אותו ענש לשלט בו. מנין לנו. מלאה, שהרי נגור על לאה להיות חלקו של עשו, היא בבקשתה הקדימה ליעקב ולא נתנה לעשו.

אמר רבי חייא, ושכתי עם אבמי. רבי יצחק פתח ואמר, קhalb'a מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעمل מתוך השם. בכמה מקומות נתבאר שהסתכלנו בדברי שלמה ווראה שדבריו סתוימים, אבל כל דברי שלמה, כלל נקראו בחכמה. ששנינו, כתוב ותרב חכמה עמה. בימי שלמה הפלך שפטותם הלגה בשלוםות, והינו שפטותם (מלכים א-ח) ותרב חכמה שלמה מחייבת כל בני קדם. שם שנינו, מי הם בני קדם? הרי פרושה, אבל חכמה בני קדם היא חכמה שירשו מאברהם.

ששנינו, כתוב בראשית כה) ויתן אברהם את כל אברהם את כל אשר לו ליצחק. מה זה אתה כל אשר לו? זו חכמה עליונה שהיה יורע בשם הקדוש של הקדוש ברוך הוא. ומשמע אתה, את כל אשר לו - שהיה שלו. כמו ששנינו, באומה בת שהיתה לאברהם, ובכל שמה.

דעתות ליה לאברהם, ובכל אשר לו, דתוה דיליה. בקדינון בההי בת שמה.

לאתקברא עמיה. רחל דלא בעאת למיפק ולمسئל בהדייה, בגין בך קבורהה בפרשת אורחין. ורוא דמלה, הא אוקימנא ואטמר, דא באטגליה, ורוא באטפסיה.

ויהא חי, דתניא, דמעין סגיאין שדיאת היהיא צדקת לאה, בגין למחיי חולקיה דיעקב, ולא בההוא רשות דעתו. והינו דתניון, כל בר נשDAO דאונשיד דמעין קמיה דקדשא בריך הוא, אף על גב דאגוז עלייה עונשא, יתקרע, ולא יכול ההוא עונשא לשיטאה ביה. מנגן, מלאה, דהא לאה אטגוז למחיי חולקא דעתו, והיא בבעיטה אקדמית ליה ליעקב, ולא אתייה בית ליה לעשו.

אמר רבי חייא, ושכתי עם אבומי וגוי. רבי יצחק פתח ואמר, (קהלת א) מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל מתוך השם. בכמה אמר אטמר דאספלו נא במלוי דשלמה ואתחיי מלוי סתימין, אבל כלבו מלוי דשלמה, כלבו אקרין בחכמתה.

detniah כתיב, (מלכים א) ותרב חכמה שלמה, ביוםוי דשלמה מלפה, קיימא סיתרא באשלמותה. והינו דכתיב, ותרב חכמה שלמה מהחייבת כל בני קדם. תפנ פגינן, מאן איינון בני קדם, הא אוקמייה. אבל חכמה בני קדם, היא חכמתה דירתו מאברהם.

detniah כתיב, (בראשית כה) ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. מי את כל אשר לו. דא חכמתה עלאה דתוה ידע בשמא קדישא דקדשא בריך הוא, ומשמע את כל אשר לו, דתוה דיליה. בקדינון בההי בת שמה.